

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Lokodi Csaba ügyvéd (....) által képviselt ....Zrt. (.....) felperesnek a Pongrácz & Társai Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Pongrácz Tibor ügyvéd) által képviselt .... Zrt. (alperes címe) alperes ellen névviseléshez fűződő jogsértés megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. március 26. napján kelt, 8.P.26.293/2008/11. számú ítélete ellen a felperes 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

### í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, megállapítja, hogy a alperes neve alperes cégnevében a BudaWest kifejezés használatával megsértette a felperes nevéfelperes névhasználatához fűződő személyiségi jogát, a jogsértés abbahagyására kötelezi és a jövőre nézve eltiltja attól. Feljogosítja a felperest, hogy az alperes költségén két-két alkalommal, fekete-fehér színben a N. című napilapban 2/48, míg a H.V. című hetilapban 2/20 oldal terjedelemben közvéetegy az ítélet jogsértést megállapító rendelkező részét.

Köteles az alperes 15 napon belül a felperesnek 132 000 (Százharminckettőezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget megfizetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30 000 forint perköltséget.

Indokolásában megállapította, hogy a felperes... 25-én került a cégjegyzékben bejegyzésre „B.A. B. F..Zrt.” néven, rövidített elnevezése „B.A. Zrt”. A cégjegyzék szerinti fő tevékenysége a légi szállítás kiegészítő szolgáltatás 2002. januárja óta, mely időpontban a F. R-en a . ... megszűntével két új szervezet alakult: a légi forgalom irányítására létrejött a H.C., míg a repülőtér üzemeltetése a felperes feladata lett.

Rögzítette, hogy az alperes „....Zrt.” néven .... 2-án került cégbejegyzésre, fő tevékenysége szerint vagyonkezelést végez. Rövidített elnevezése megegyezik a bejegyzett névvel.

A felperes keresetében kérte annak megállapítását és amiatt jogkövetkezmények alkalmazását, hogy az alperes névviselése és névhasználata a Ptk. 77. §-ának (1) és (3) bekezdése szerint a felperes személyhez fűződő jogait sérti, mert összetéveszthetőségig hasonlít a felperes elnevezéséhez és a felek hasonlóan repülőtér üzemeltetésével foglalkoznak. Utalt továbbá a Cégtörvény 3. §-ának (4) bekezdésére is.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta állítva, hogy neve megkülönböztethető a felperesétől. Ezen kívül működési körük sem hasonló, mert a felperes fő tevékenysége a légi szállítást kiegészítő szolgáltatás, míg az alperesé vagyonkezelés (holding) és nem tevékenykednek azonos területen sem.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak. Rámutatott, hogy a névválasztással kapcsolatos jogszabályi követelmények ebben a peres eljárásban nem irányadóak, az a cégbejegyzéssel kapcsolatos eljárás során vizsgálendő. A Ptk. 77. § (3) bekezdésére alapítottnak hangsúlyozta, hogy a cégjegyzékből kitűnően a felperes és az alperes fő tevékenysége különbözik egymástól, az alperes vagyonkezelő tevékenységet végez, a felperes pedig a F.-i R-t üzemelteti. Emellett a felperes szolgáltatása az egész országra kiterjed, míg az alperesé nyilvánvalóan nem. Mindebből arra a megállapításra jutott, hogy az alperes névviselése nem sérti a felperes névviseléshez fűződő jogát, ezért a felperes keresetét elutasította és a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte az alperes perköltségének megfizetésére.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatásával az alperes kereset szerinti marasztalását indítványozta hivatkozva a Ptk. 77. és 84. §-ára, valamint a Pp. 206. § (1) bekezdésére is.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből helytelen következtetést vont le, a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaktól eltérően, nem összességükben értékelte. Megismételte az elsőfokú eljárásban előadott érveit a Ptk. 77. §-ához kapcsolódóan részletesen kitérve a névkizárólagosság, névvalódiság és névszabatosság követelményére. Hangsúlyozta, hogy bár a felperes és az alperes cégjegyzékben bejegyzett fő tevékenysége nem azonos, az vitán felül megállapítható, hogy a felek működési köre hasonló, illetve azonos területen tevékenykednek.

Érvelése szerint nincs annak jelentősége, hogy az alperes még nem nyitotta meg az utazóközönség számára az általa üzemeltetni tervezett repülőteret. Gazdasági célja ugyanis egyértelműen repülőtér üzemeltetésére irányul és ehhez használja fel rosszhiszeműen és jogellenesen a légi közlekedési iparágban jól ismert „brand”-et, azaz a felperes cégnevét. Hangsúlyozta, hogy a felperes pénzt és energiát nem kímélve hosszú évek alatt alakította ki márkanevét a B.A-t, amely „brand”-ként funkcionál és napjainkra mind a hazai mind a nemzetközi környezetben ismert, és elismert márkanevnek számít. Előadta, hogy a felperes a B. A. márkanevet mind szóösszetételként, mind színes ábrával védjegyként lajstromoztatta a Magyar

Szabadalmi Hivatalnál. Csatolta fellebbezéséhez a lajstromozásról szóló MSZH határozatokat is.

Hivatkozott a BDT2000.158. számú eseti döntésre, amely szerint önmagában az a körülmény, hogy egy társaság a cégjegyzékbe valamely néven bejegyzésre került még nem zárja ki azt, hogy e névhasználat a korábban már bejegyzett cég nevével való hasonlóság miatt annak névviselési jogát sértse.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyben hagyását és az alperes perköltségben marasztalását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállás kellő alapossággal történő feltárása mellett megalapozott döntést hozott, mellyel szemben a felperes az elsőfokú eljáráshoz képest új érvet felhozni nem tudott. Fellebbezésében a már kifejtett indokait ismételte, melyre nézve az alperes ellenkérelmében fenntartotta az elsőfokú eljárás során előadott érveit.

A felperes fellebbezése alapos.

A fellebbezésben kifejtett érvek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet teljes terjedelmű megváltoztatására látott okot az alábbi indokok alapján.

A felperes keresetében névviselési joga sérelmét állította a Ptk. 77. §-ának (1) és (3) bekezdésére utalással, miszerint mindenkinek joga van a névviseléshez, és a jogi személy nevének különböznie kell azoknak a korábban nyilvántartásba vett jogi személyeknek a nevétől, amelyek hasonló működési körben és azonos területen tevékenykednek. Kifejtette, hogy jogos és méltányolható érdeke, hogy más szervezet ne használjon olyan nevet, amely a saját - piacon bevezetett - nevével összetéveszthető.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 77. § (3) bekezdés feltételeinek vizsgálata során megállapította, hogy a felperes nyilvántartásba vétele korábban történt, de a további két feltétel - nevezetesen a hasonló működési kör és az azonos tevékenységi terület - fennálltát nem látta megállapíthatónak, mely álláspontjával a Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet.

Helyesen fejtette ki az elsőfokú ítélet, hogy a gazdasági életben a névvel szemben támasztott elvárás elsődlegesen az, hogy megkülönböztesse egymástól a piaci szereplőket. Nem ért egyet azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a névkizárólagosság és a névvalódiság elvének ekörben nem kell érvényesülnie. Bár helyesen utalt az elsőfokú bíróság ítéletében arra, hogy a névvel szemben támasztott, a Ctv. 3. § (4) bekezdése szerinti alapvető követelmények - miszerint a cégnévnek az ország területén bejegyzett más cég elnevezésétől egyértelműen különböznie kell és nem kelthet megtévesztő látszatot - megvalósulása elsősorban a cégbejegyzési eljárásban vizsgálandó, ettől függetlenül azonban ezek hiánya vezethet névjogi sérelemhez. Ezért mindig

egyedileg, valamennyi lényeges körülménynek a figyelembevételével kell vizsgálni, hogy az állított névjogi sérelem az adott esetben megvalósult-e.

A Fővárosi Ítéltábla nem osztotta az elsőfokú bíróságnak a hasonló működési kör tekintetében kifejtett álláspontját. A felperes - nem vitásan - nemzetközi légiforgalmi tevékenységet végez, 2001. október 25-e óta részben, 2002. januárja óta pedig kizárólagosan a B.F. nemzetközi repülőtér üzemeltetésével foglalkozik, ez a tevékenysége a nevéből is kitűnik. A rendelkezésre álló adatokból azonban az is megállapítható, hogy ugyan az alperes fő tevékenységi köre a cégnyilvántartás szerint vagyonkezelés, működésének tényleges célja azonban nemzetközi légiforgalom elősegítésére irányul. Helyesen hivatkozott a felperes az iratok közt elfekvő internetes elérhetőségre, melyből kitűnik, hogy az alperes magát a világhálón - pilótáknak szóló információk között - elsődlegesen mint a V.-sz.-i repülőtér tulajdonosát szerepelteti (6/A/2/2 alatti csatolmány), és az F/8/3. szám alatt csatolt honlapján - szintén pilótáknak szólóan - repülőtér-használati díjakat közöl. Az irányadó bírói gyakorlat következetes abban, hogy a hasonló működési kör vizsgálatánál nem kizárólag a cégnyilvántartásban bejegyzett tevékenység(ek)nek, hanem a felek által ténylegesen kifejtett, valóságosan gyakorolt tevékenység(ek)nek van ügydöntő jelentősége (BH2001.523, BH2004.106). A fentiekből kitűnően pedig a perbeli esetben a tevékenységi kör - polgári repülés, illetve az azzal kapcsolatos kiegészítő-kiszolgáló tevékenységek - hasonlósága a névjogi sérelem megállapításához szükséges mértékben megállapítható.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak az azonos földrajzi terület kapcsán kifejtett érveivel sem. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint ez a fogalom nem egy adott közigazgatási egységet vagy várost jelent, hanem egy olyan territóriumot, amelyen az ügyfelek a jogi személy tevékenységével találkozhatnak. Ellenkező esetben a Ptk. 77. §-a nem adna lehetőséget az egész országra kiterjedő tevékenységet folytató cégek nevének védelmére. A polgári repüléssel kapcsolatos szolgáltatás, amely a fentiek szerint mind a felperes, mind az alperes tevékenységi körébe tartozik, nemzetközi jellegéből adódóan egyébként sem korlátozható egy szűkebb területre, az pedig, hogy a felek székhelye vagy telephelye máshol helyezkedik el, az egységes ítélkezési gyakorlat értelmében nem alapozza meg a jogi személyek működési területének különbözőségét (BH1985.436).

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a Ptk. 77. § (3) bekezdése szerinti névjogi sérelem megállapíthatóságához szükséges harmadik feltétel - a korábban nyilvántartásba vett jogi személy nevével való összetéveszthetőség - is fennáll a perbeli esetben. Nem volt vitás, hogy a felperes korábban került a cégjegyzékben bejegyzésre, mint az alperes. Az összetéveszthetőséggel pedig a névkizárólagosság elve sérül. A „Budapest” és „BudaWest” szavak kiejtése során ugyanis alig érzékelhető eltérés, különösen a polgári repüléssel nagy tömegében kapcsolatba kerülő külföldiek számára. Az alperes nevében szereplő „Buda” szó - ahogy arra a felperes helyesen hivatkozott - ezen felül megtévesztő is, azt sugallja, hogy az alperes tevékenysége a fővároshoz kötődik, ütközve ezzel a jogi személyek

nevével szemben megfogalmazott névvalódiság elvével. Helyesen hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy a jogi személy névviseléstől való eltiltásra irányuló személyiségvédelmi igény érvényesítését önmagában nem zárja ki az a körülmény, ha a hasonló működési körben és azonos területen tevékenykedő alperesi jogi személyt a cégnyilvántartásba bejegyezték (BH2004.106).

Mindezek alapján a Ptk. 77. § (3) bekezdése szerinti valamennyi törvényi tényállási elem megvalósult.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, a felperes névhasználathoz fűződő személyiségi joga sérelmét a Ptk. 77. § (1) és (3) bekezdése alapján megállapította az alperes cégnevében szereplő „BudaWest” kifejezés vonatkozásában, és alkalmazta a Ptk. 84. § (1) bekezdés a), b) és c) pontja szerinti - a keresetben kért - jogkövetkezményeket. A c) pont szerinti közzététel konkrét módját a másodfokú bíróság a Legfelsőbb Bíróság irányadó gyakorlata értelmében, a végrehajthatóság és a költségtervezhetőség kívánalmának szem előtt tartásával határozta meg.

Az eredményesen fellebbező felperes első- és másodfokú perköltségének megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest, amely a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján - 10 munkaóra figyelembevételével - megállapított 62.500 forint elsőfokú eljárásban, a 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított, 12.500 forint másodfokú eljárásban felmerült, mindkét esetben a 4/A § (1) bekezdése szerint, áfával növelten megállapított ügyvédi munkadíjból, valamint a lerótt 21.000 forint kereseti és 36.000 forint fellebbezési illetékből áll.

Budapest, 2010. november 9.

. Lesenyei Terézia s.k.  
a tanács elnöke

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.  
előadó bíró

. Pullai Ágnes s.k.  
bíró

A kiadmány hitelül: